

[Jytte Hilden]

de 24 timer efter, at de får tilbudt et job, finder et arbejde eller kommer i gang med en uddannelse, kan få deres barn tilbage til den samme institution, til den samme børnegruppe. Kommunen har også lavet en social kontrakt med de ansatte, altså med det pædagogiske personale, der siger, at hvis noget sådant skulle ske og man en kort tid og midlertidigt får en overnormering, falder der penge på stedet. Der er faktisk tanker i et sådant forslag, som er værd at diskutere, og det er da spændende, at Fremskridtspartiet har set det. Men det er en helt, helt anden ting end Fremskridtspartiets forslag, som vi diskuterede på et tidligere tidspunkt.

Til fru Kirsten Lee fra De Radikale må jeg sige, at her gælder faktisk det, som jeg var inde på før. Det er lidt ærgerligt, at vi har en formand for den tidligere regerings børneudvalg, som ikke kan læse alle de mange tal indenad, som har været præsenteret i udvalget, for der er ingen som helst tvivl om, at det er en myte, at vi alene hjælper børnene ved at hæve fripladsgrænserne. Det lyder rigtigt, men det er forkert, og det, vi gør i Socialdemokratiet, er, at vi forholder os til virkelighedens verden og ikke til, hvordan vi tror tingene ser ud.

Med hensyn til hvad CD sagde, lyttede jeg også lidt til dette med den differentierede betaling. Jeg hørte, at CD sagde, at de gerne så nogle alternative forslag. Hvis CD's ordfører havde hørt efter, hvad jeg sagde i min ordførelse, var det præcis det, jeg understregede. Vi tror, tingene kan gøres både bedre og billigere i den offentlige sektor, også på dette område. Vi tror, der kan findes andre løsninger, og vi tror, der er alternative muligheder. På dette område understreger vi, at det skal være pædagogisk forsvarligt af hensyn til vores børn, men der er altså ikke nogen modstrid i det, jeg sagde, og så den del af CD's argumentation.

Til sidst var der det, synes jeg, spændende indlæg, som hr. Kofod-Svendsen kom med, fordi hr. Kofod-Svendsen for Kristeligt Folkepartis vedkommende faktisk lukkede op for en gryende forståelse for, at børnefamilierne er trængt. Jeg tror, at de mange avisartikler, som jeg selv har henvist til, og som andre sikkert også har læst, skal tages som udtryk for, at dette nu er ved at blive et så påtrængende problem i vores samfund, at mange forholder sig til det.

Jeg skal til sidst derfor konkludere, at i Aktuelt i september måned 1988 var der en pantefo-

ged, en cheføkonom fra Privatbanken, en jurist fra en kreditforening og, hvad der er nok så interessant, en økonom fra Økonomiministeriet, som fuldt og helt bakkede de synspunkter og tal op, som Socialdemokratiets politisk-økonomiske afdeling havde lagt frem, hvor vi dokumenterede, hvordan vilkårene var, når vi kun kigger på det økonomiske, for en række familier, og sammenlignede det med, hvordan familier, der har børnene fra hånden, havde det. For det, der er karakteristisk, er, at de af os, der stiftede gæld i 60'erne og 70'erne takket være en galoperende inflation har fået denne gæld hølvet ned under gulvbrædderne, så vi forstår sandsynligvis ikke engang for en dels vedkommende den klemme, som dagens unge familier er i.

Men jeg skal sige tak til dem, der gav tilslutning, og jeg kan love forsamlingen, at vi fremsætter naturligvis ikke det samme forslag en tredje gang. Jeg er da også helt sikker på, at Folketinget vil komme til at diskutere disse ting og til at diskutere dem efter de tanker, som ligger i det. Nu glæder vi os så til at gå videre med de konkrete beregninger i selve udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 155:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Statslig finansiering af kortbølgevirksomhed).

Af Duetoft (CD), Helge Mortensen (S) og Ingerlise Koefoed (SF).

(Fremsat 10/1 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.